

உ
கணபதி துணை,

முத்தலநாயக
மும்மணிக் கோவை.

இது

திருக்கடம்பந்துறைத் திருப்பணிசெய்துவரும்

தேவிகோட்டை

ப. மு. அ. வேங்கடாசலச் செட்டியாரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி.

ஸ்ரீவன்றெண்டரவர்கள் மானாக்கருனாகுவராகிய

காரைக்குடி

ராம. சொ. சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

தேவிகோட்டை

எஸ்டேட் பிரவரீஸ்

அச்சிடப்பட்டது.

1920.

IM50099

உ
சிவமயம்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

தேவிகோட்டை

வெ. ஆ. தி. மா. சிதம்பரச்செட்டியாரவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

பூமக ளகலாக் காமரு வளத்தாற்
சேணுட் டினுமுயர் சோணுட் டமரு
மெத்தலத் துளும் துத்தமோத் தமமென
நாகிரி பாவிரி பூவிரி காவிரித்
தடம்பொலிந் துயர்திருக் கடம்பந்துறையி
னினியசொல் லறிவு நனிமிகு பூருவ
புண்ணிய வசத்தா னண்ணு சிவார்ச்சனை
தேர்ந்த சைவசித் தாந்தநா லுணர்ச்சி
யுந்நத மகாசிவ சிந்ந தாரணம்
விழுப்பந் தருஉ மொழுக்க மாதிய
மாமை சால்குரு சாமி முதலியார்
வயிரமா னிக்கமுத் துயரிய முன்றை

THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

Volume 100, Part 1
1970

Edited by
J. H. REES

Published by
The Royal Anthropological Institute
21, BEDFORD SQUARE, LONDON, W.C.1A 2EJ
and
10, SOUTHAMPTON ROAD, OXFORD, OX1 1PS

யொன்றன்பி னென்ற மன்றவே நிற்றி
 யேவரும் வியப்பக் கோவைசெய் தாலென
 முறைமுறை முன்னாற் றுறையணி நிறைபாக்
 காசிரி யப்பா மாசிரி நேரிசை

வெண்பாக் கலித்துறை பண்பாச் சமைத்து
 மும்மணிக் கோவை நன்மைப் பெயர்வைத்
 தலகுப யோகமா யிலகுறப்

பாடியீ கெனத்தனை நாடிவேண் டிடவே.

(2)

கோசை வெண்பா.

தேவைநகர் மீதெழுது திண்ணனார் வம்மிசத்தோ
 னுவசியந் தேர்வேங்க டாசலப்பேர்—மாவசிய
 னச்சிட் டுபயோக மாம்படிக்குப் புத்தகமா
 யிச்சகத் தார்க்கிய வே.

(3)

கலித் துறை.

வித்துவகுடா மணிசொக்கலிங்கவியன்பெயரோன்
 சுத்தன்சிவபூசகனெண்கடம்பந்துறைமணிவெற்
 பத்தகுமிங்கோய்மலையென் துலகமெலாம்பரசு
 முத்தலநாயக மும்மணிக்கோவை மொழிந்தளவே (3)

தேவிகோட்டை

பழ. அ. வேங்கடாசலச்செட்டியாரவர்கள்
இயற்றியது.

காராருஞ் சோலைக் கடம்பந் துறைமுதலாச்
சீராரு முத்தலமா தேவருங்கு—நாராரு
மும்மணிக் கோவை மொழிந்தான்நித முறவே
யம்மணிக் கோவையென வாய்ந்து.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்கவெனுஞ் சொற்கிலக்காய் நிற்கின்றோன்—பற்கன்றான்
மாசிரியப் பூசிக்கும் வண்காரைச் சொக்கலிங்க
தேசிகனுஞ் சீலனுவந் தே

பொருள் விளக்கம்

இந்த நூல் எழுதியது என்ன என்பதை அறிய

இதன் பெயர்

என்பது

இந்த நூல் எழுதியது என்ன என்பதை அறிய

இதன் பெயர்

என்பது

இந்த நூல் எழுதியது என்ன என்பதை அறிய

இதன் பெயர்

என்பது

இந்த நூல் எழுதியது என்ன என்பதை அறிய

இதன் பெயர்

கணபதி துணை.

முத் தலநாயக மும்மணிக்கோவை.

காப்பு.

மாமற் கடம்ப வனமணிவெற் பிங்கோயிம்
மாமுத் தலமும் மணிக்கோவைக்—கோமன்னு
மந்திரமா மேனியினவ் வாச்சியனாய் வாழைங்கைத்
தந்திரமா*வைத்தருளுந் தந்து.

நூல்.

கடம்பந்துறை.

திருவுறை மார்பனு மருமறை நாவனுஞ்
சகலவண் புவனமும் விகலமின் றளிக்கும் [லுநின்
பெருந்தொழிற் றலைமபெற் றிருந்துமத் தொழி
னருள்வளி யாற்புரிந் தாற்றுந ராயுமவ்
⑧ ஷிருவரு மொருசிறி தெண்ணு தயர்த்தது
மன்றியென் சொல்கே னன்றிகொன் றவராய்ப்
பிறப்பிறப் பாதிக னுறப்படு பசுவினத்
தாமவர்க் குயர்வுற நாமமச் சுதனய
னென்புன வாழிய நன்பருளினையிதோ

சு. த. தி. ரமா எனப்பிரிக்க.

- க0 வமலதின் னுடனச் சமலரை யொருங்குவைத்
தெண்ணுபு பகுதிக் கண்ணுயிர்ப் பகுதிக
ளடங்கின் றிறைஞ்சற் கிடங்கொடுத் தாங்காங்
கௌவுப சாரிக மாயெனு மவரையுந்
திவள்பர மெனநீ நவின்மறை யதனுள்
- கரு விளக்கினை யனைய கொளற்கரு நலனெலா
மறந்தவர் புரிந்த மறம்புகல் வதற்கு
நடுங்குமென் னுள்ளங் கொடுங்குண வயத்தராய்
நானே பிரம நானே பிரமமென்
ருளு திகன்றமர் மேனா ளியற்றவும்
- உ0 வெகுளா தவர்புரி யிகலோய்ந் தடங்கிப
நாப்பனின் நிலங்கினை மீப்பெருஞ் சோதிபா
யதுகண் டடங்கா தவாகம் பாமெனு
முதுபெரும் பாதக முன்னின் றுய்த்தலி
னிழிதரு விலங்கும் * பழிதருபுள்ளுமாய்ப்
- உரு பாதல மேழினுங் கீழ்சொற் கழிபதம்
போதுறு புனைமுடி யெல்லாப் பொருண்முடி
வென்றருஞ் சுருதிசொ னின் றுனை யடிமுடி
தூர் இப்பல் ஊழிக ளொர் இப்புலம் பெய்தி
யினைத்தல மந்தகம் வினைத்தபா தகநினைஇ
- ஈ0 நடுநடு நடுக்கின் னடிமலர் வழுத்துமவ்
வரிக்கு மசத்தியம் விரிக்கு மயற்கு

† கண்டும் என்னும் உம்மை தொக்கது. * தன்னைச் சுமக்கும்
புள்ளுருவர் தனக்குவந்ததே ஈண்டுப்பழி யென்க.

முன்னிலை தெருட்டுபு நன்னிலை யருளினே
நின்னருட் பெருக்கினை யென்னென் றுரைப்ப
தடியே னறிவிவி கடிவினை பலபுரி

௩௫ கொடியே னென்னுமப் படியிலாப் பாதக
மாயநான் பரமேனும் வாயுரை கனவினு
மேயில னுரைக்குநர் தாயினு மினியரே
யாயினுந் தெவ்வரென் றேயுளங் கொள்வனின்
னருட்பா வொன்றதி விருப்பா யேற்றதன்

௪௦ பொருட்பாங் குணர்ந்தருந் தெருட்பே ரின்பினை
முள்ளிச் செடிக்கு மள்ளிக் கொடுத்தருள்
வள்ளற் றலைவனா ரெள்ளற் றொதுக்குபு
நாம்பா மென்பர்பா னண்ணு தேயென்
றருடிரு வாக்கென் சிரமுறப் புனைந்தனன்

௪௫ மாயா வாதப் பேய்பிடித் தாட்டவி
னோயா னுலைந்து மாயா நிற்குந்
தியவர் பாங்கருஞ் செல்கில னெந்தார்

மேயவப் பெருநல னேயலான் மேலு
நின்னடித் தொண்டர் பொன்னடிக் கமலஞ்
௫௦ சென்னியிற் கொண்டவரின்னருட் குரியகுற்
றேவல் புரிந்துகின் சேவடிப் பூசனை
யாவதென் றிறற்றி யோவற வழத்துவேற்
கருள்வதொன் றுள்ளதப் பொருள்பிறி தல்லதின்
னினையசே யாய வளநிறை புகழிமன்

௫௫ ஞால நின்புக மேமிக வேண்டிந்தென்

ஓல வாயி லுடையுமெம் மாதியென்
றியம்பியாங் கமணிநு ளிரித்துநின் பெரும்புகழ்
வயங்கொளி விளக்கினை நயங்கொளு மச்செய
றானே புரிந்திடுந் தன்னிக ராற்றலுந்

சு0 றேனே யாயு முலகெலா முணர்ந்துகொண்
டிதந்தரு சருவ சுதந்திர பதியின்
பதந்தொழுட வேண்டியெவ் விதந்தரு பயன்களும்
பெற்றுவாழ் கென்றுளத் துற்றபே ராருளினுந்
சொற்றருள் வாய்மையே தெற்றெனக் கொண்டுனை

சுரு வேண்டுவ தியாதெனிற் காண்டகு முலகிடை
யாண்டவ னீநின் னடிமையா மென்றுனைப்
போற்றிவாழ் நெறிக்கிடை யூற்றினை வினைத்திங்
காற்றொணுத் துயர்செய் தகிலமும் பாந்து
செந்நெறி வேட்டோர்க் கிந்நெறி யிலகுனி

எ0 னன்னிலை யளிக்கு மெய்ந்நெறி யென்றீர்த்
தாழ்நா குய்க்கு மகம்பிர மக்கோள்
பாழ்பட நின்புகழ் வாழ்வுறப் புரிநலே
மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தார்த்தென்

எரு நருள்வா சகம்பிலக் கிருண்மா சுறுதி
நெறியா தலிளிதை யறவே ரொடுங்களைந்
துன்புகழ் விளக்கு மன்பெரு நலனிலே
தின்புற வருளுத னின்பா மேமுந்
றுணர்ந்தவிந் பாலிவ் லுலகுநாம் பாமெனப்

அ0 புணர்ந்தபாழ்வ் குழிவீழ் புன்கனாற் றுமையி
னிரந்துவேண்டினன்மிகையென்றுளங்கொளர்தன்
வரந்தைதீர்ந் தின்புற வருடியெம் பெரும
வுலகெலா மரந்தைதீர்ந் துயவருள் காவிரி
யிலகநேர் வடபா விதற்கணி த்தாகத்

அரு தென்பால் வடாது திசாபி முகத்தமர்ந்
தின்பார் தருமுற் நிலாமுலை யுமையுட்
னினிதுவீற் றிருந்தரு ளெந்தாய்
கனிதரு கருணைக் கடப்பவ னேசனே.

(க)

கடம்பந் துறையினின்றுக் கண்ணமல னென்று
மிடம்பந் துறைகை யிறைவி—யுடன்பந்
தனையகன்று நாமுய்யச் சார்கின்றான் வம்மின்
வினையகன்று வீடுவிழை வீர்.

(உ)

வீடரு டாதா சிவனன் நிலையென வேதமெல்லா
மாடவி னான்முத்தி காமிக டாமுத்த ராபிமுகங் [ப்பங்
கூடுற நோற்றடை கென்றோர்த் தருள்குணங் கொல்கட
காடனவ் வாசை முகனா யமர்ந்தருள் காரணமே

(ங)

இரத்தினகிரி.

கார்மல மொருவருஞ் சார்மல னிலாமையொன்
றேவறி வொருங்கே வீவுற மறைத்திடுந்
தன்னையுங் காட்டா தின்னல்செய் பெருவளி
யுடையதவ் வெறுழ்வளி யடையவு மழித்துத்

- ௫ தரும்பே றுனிவிழைஇ வரும்பே றுலகர்சா
 ரிரும்பான்மை தேற்றுஞ் சுரும்பார் குழலின
 ளெண்ணுட் பிறையையிக் கண்ணே யேற்றக்
 குறைவின் றிருக்கென நிறுவித்தன் னானே
 தெளிதா விளக்கியாங் களிதிரு வெண்ணீர்
- ௧0 றொளிதிசை பரப்பிக் கிளர்திரு நுதலின
 ணம்புருக் குழைவிற் கின்புளங் குழைதலே
 யன்றி யெத்துணை வன்றிற லோர்வினங்
 குனியவு முளங்கொளாத் தனிமுதற் பரமனார்
 நிகொலோ விற்குனித் தேருவ தெனமுனீஇச்
- ௧௫ சேமையில் லோடுமக் காமன்விற் பறித்தன்
 றிணையுற வைத்தாங் கணைதிருப் புருவின்
 புருவுளத் தடநிறைஇப் பெருகஞ்ஞ் கருணைகள்
 பக்குவா பக்குவந் தக்கபல் லுயிர்கட்
 கருளிரு மதகெனு மிருதிரு விழியின
- ௨0 டனதெழிற் சாயைபோன் மெனுமயில் சாம்புறு
 மாபுரி காம ரூபியை யிருகண்
 னிடைக்கொண் டெனவனப் புடைத்திரு நாசிபா
 டாயர்தா நுகர்பொருள் சேயர்வாய்க் கொடுத்திட
 னையமிக் கவர்தாத் தூயமு தென்றதை
- ௨௫ யுட்கொளு முலகவ முக்கமீ தாமெனப்
 பொற்கொத் தருளமு தக்கழி சுவையுண
 வைத்திருத் தோடுடை மணிவளத் தமைத்தினஞ்
 சேய்தா நுகர்தருஞ் செவித்திருச் செவியின

ளாவணி தருபா னிருசெவி பருகமா

௩௦ தூரியவா அமுதெழீஇ வருகிரு வாயின்
ளியலொளி * வீடிகைச் செயலொளி யெய்துமா
துளைவிதை நிரைத்தென வொளிர் திரு மூலாள்
சீவருக் கருள்கமா தேவவென் றுடனிருந்
தோவற வுரைகிரு நாவின்ள் சீவர்கெங்

௩௧ காமலர் குணீந் து மிருதய வதனநேத்
கிரமலர் விரிந்தும் பெருமகிழ் வறப்புரி
யொருமதி யிதுவெனும் திருமுக மதியின
டேவர் மாதர் யாவரும் பூண்ட
நாளுடை மங்கலம் போலா தாளுடை

௪௦ யீசு னித்திய னிறைவன் திருப்பூட்
டுலப்பிலாத் தருணமங் கலத்திருக் களத்தின
ளண்டப் பகுதிமுற் றுற்றிநின் றளித்தனோர்
கண்டெப் புவனமுங் கைதொழு துய்கெனத்
தனிச்சிவ ராசு தானியா மதுரை

௪௧ யினிற்றனி யாசியா யினிதிருக் தகிலமு
மொருவறப்பொறுத்துநின் றருடிருப் புயத்தினள்
குழையா விபற்கைப் பெருமலை குழைத்த
மழுவார் காத்தன் றழன்மே னியைத்தனி
கிளைத்துடன் குழைத்த வளைத்திருக் காத்தின

௫௦ ஞாலகலா முயுநெறி நிலவுறச் சேய்வா
யலகலாத் தமிழ்மறை மலர்தா வுதவும்

பாபா ஞானம் விராவி நிறையமு
திருகட மெனத்திகழ் தருதிரு முலையினள்
சரமச ரம்மெனு மிருவகை யுரோம

௫௫ நிரையு மொளுமல ரிருமலர் மும்மலர்

வகைமும் மடியின் றொகையு முணர்த்தியாங்
ககிலசீ வரையுந் தகவுறத் தன்னுள்வைத்
துற்றிருந் தருடிருச் சிற்றுத ரத்தின
ளெழிற்பெருங் கடற்றிகழ் சுழித்திரு வந்தியான்

௬௦ மலர்ந்துங் குவிந்து முலர்ந்துங் குணந்திரீஇ
மற்றைநீர் நிலைகளி லுற்றதா மரைமுகி
மெனப்படா தனைய வனப்புநீர் நிலையிற்
பேரரும் பிரண்டுகொண் டேர்கொடி பொன்றென்
றுரைதிரு துசுப்பினள் புரரிபு வீரர்தம்

௬௫ பூமித்தே ரன்றிதோர் சேமத்தே ரொன்றெனத்
தகுதிரு வல்குலாள் பகருமத் தேர்க்கணி
செயவரு கதலியி னியைதிருக் குறங்கினள்
வெருவுதல் கால்கவைத் தொருவுத லாதிய
மருவுறு தசைவற் றொருநிலை பாயம்

௭௦ மாதர்நீர் நிலையுறு மேதகு மிருகுளிர்
மானு மிணைத்திருச் சானுவி னுள்பய
முற்றொளித் தொடுங்கி வற்றிறு பயத்திடை
விடாதுலை வராலெனப் படாதொரு நிலைத்தாய்க்
கவினிலை நீரி லவிர்வரா லெனத்தருந்

௭௫ திருக்கணைக் காலினள் பெருக்கமிக் குளவுயிர்ப்

பகுதிக் கிருவினைத் தகுதியின் வினைப்பய
 னிறைசெய் தளிப்ப வுறைதரா செனத்திகழ்
 திருப்பரட் டினனைத் தொருப்படு வார்க்கே
 யருணிலை தெரித்தாங் கொருதலை யைந்துறுப்

அ0 பமையுமர் நீர்நிலைக் கமடங்க ளாமெனும்
 புறத்திரு வடிவிரற் றிறத்தின ளென்றுந்
 தோற்றசெங் கமலமுற் பாற்றுறு மலரொலா
 மடைக்கலம் புகுந்தாங் * இடைக்கல மலாத்திருத்
 தொண்டர்தூய்த்தொழத்தினமண்டுபோருள்புரிஇ

அரு விருப்பொருங் குதவுந் திருப்பெரும் பதத்தின
 ளாயவண் சிவையுமை யம்பிகை யிமாசலை
 நாயகி திரிபுரை தூயவள் பவானி
 பகவதி புராந்தகி தகவதி வரம்புயை
 சகவதி கந்தரு முகவதி சங்கரி

கூ0 நீலகந் தரியனை மேலவந் தரிபரை
 பாலனம் பகியருட் சிலசுந் தரிபரி
 பூரணி கயற்கணி நாரணி மனோன்மனி
 யாரணி சாம்பவி காரணி பயிரவி
 தேவிகங் காளியெம் மாவிக் கருந்துணை

கூரு யருட்பெருந் தலைவி திருக்கொலு வீற்றிருந்
 தருளிடப் பாகன் றெருள்விடைப் பாகன்
 றிருவாட் போக்கியென் றுரைபே ரிரத்தின
 கிரிவாழ் முக்கட் பெருமான் மலரடி

* இடைக்கலம்—இடையில் வந்த பாத்திரம்.

யோருவா தேத்துது முல்ப்பிலா
க00 வருளா னந்தப் பெருவாழ் வுறற்கே. (ச)

பெருவாழ் விதுவென்றே பேணுகவாட் போக்கிப்
பெருமா னுலகருளும் பெம்மான்—றருவா
னழிதவிவாப் பேரின் பவனடியார் பாதப்
புழுதி சிரமேற் புனைந்து. (ரு)

புனையிழைவண்டார்குழலுமையாகத்தெம்புண்ணியனே
யுனையிழையேனு முதலென் றிரத்திலனோயிலென்னுழ்
வினையிழை பாதகமூற்றும் மழித்துன் வினாமலர்த்தா
னனை * யிழை செம்மணி வெற்பிடங் கொண்டருணின்
[மலனே. (சு)

ஈங்கோய் மலை.

நின்மல நிட்கள நிரஞ்சன நித்திய
சின்மய விச்சுவ மன்மலர் காரண
விச்சுவ ரூப விச்சுவா தித
விச்சுவ சேவிய விச்சுவ வந்தரி

⑤ யாமியென் பனமுத லாமிரு மிலக்கண
சாமியென் றருமறை காமிக மாதி
சிவசாத் திரமெலார் தவமேன் மேலும்
விதந்தெடுத்தோதுஞ் சுதந்திர பாம
நின்னுடன் பிரிவொரீஇ மன்னிய வாராட்ட
க0 சுத்திசீ வர்க்கொங் கித்திரு வுளம்பரீ இத்

* நினை—முதனிலை.

- தன்னருண் மேனிதந். துன்முக னுக்கிநீ
யனையசி வர்க்கருள் கெனவுட னிருந்தின்
சொற்புகன் றுய்க்கு நற்றிறன் றிருவுளங் [கையே
கொண்டியிர்க் கருள்வதிவ் வொண்டொடி செய்
கரு யவளால் வந்த வாக்கமே யாவும்ச்
சுவையா லலதோர் செயலெமக் கிலைநம்
முருவு மவளரு ன்ருவே யல்லதூஉ
மெல்லா மவன்வடி வேயிதற் கையமின்
ஐதவி னிறம்வே ஐகநா முறுவதென்
உ0 மாதர்மிக் குறுமவள் சிதன் மாகத
மணிபொளி வடிவே நணிநா முறுதுமென்
நெண்ணீ மாகத விலிங்கமே னியன
யம்மலை யுச்சிமேற் பொன்மணிக் கோயிலின்
மன்றவீற் றிருந்தருள் கின்றனை யதன
உரு வினையரு துயிர்க்கருள்கொடைப்பெருஞ்செல்வனி
கின்றனைவேண் டெவதென் றுன்னடி யவன்யா
னினிப்பிறந் துழலாத் தனிப்பெரு வாழ்வே
அதுவெனக் கிப்பவத் தாவதன் நென்றியேல்
விதுமுடி யொண்மா கதகிரி வாழ்முதால்
௩0 ஷேத முதலா வீழுத்தகு னாலெவா
மோதல் பிறருக் குணர்த்தன்முன் னாவசெய்
சாதிப் பிறப்பினி மேதக வருளுக
வீதெற் கினிதளித் தித்தகு பிறப்பினிற்
காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்யுமா

- ௬௫ பாலியர் தொட்டிது காலமே ஓறும்வரை
பொறைநல் லொழுக்க நிறைநுண் ணுணர்ச்சி
வாய்மை யடக்கந் தூய்மை வணக்க
மன்பரு ளாதிய நன்பெலா நிறைந்தார்க்
கிலனெனு மெவ்வ முரையாமை யீத
- ௬௦ னவநிறை கல்வி கேள்வியீ ஞட்ட
மெண்ணுநல் றைனெலா மெண்ணியாங் கியற்றுநப்
புண்ணியப் பெரும்பொரு டண்ணிய நன்மொழி
நீதிசத் துவருண மாதிரந் நிறனெலா
மேதக வருணியவ் வோதினம் பருவத்தே
- ௬௫ சதுச்சமற் காரம் கிதிப்படி பெற்றுட
ஞன்மார்த் தார்ச்சனை யதன்மேற் பதார்த்தமன்
பான்மேற் கொடுபுரிந் தாற்றலு நீயரு
ளருமறை சிவாகம மாதிய வடநூற்
பொருளகங் கைக்கனி போற்றெளி தேற்றமு
- ௭௦ மம்மறை வடித்தெடுத் தருடிருத் தமிழ்மறை
செம்மைமெய் கண்டசித் தாந்தநூற் நிறனெலா
மோர்ந்துகொண்டிலகெலாமுணர்ந்துயயாங்கணுஞ்
சார்ந்துநின் நிலக்கியின் பார்த்துமேற்கொள்ளுமா
தடைப்படா வாக்கி னடைப்பெரு வன்மையுஞ்
- ௭௫ சைவமெங்கணு நிறிஜிப் பொய்புகன் மாயா
வாதமுற் களைகட் டாதாத் தோம்பலு
மெவ்வித முணர்த்தினுஞ் சைவநன் னெறிப்புகா
துய்விஸ்பா தகம்பினுஞ் செய்வினைக் கொடியரும்

- வெரீஇப்புஞர் துய்வான் விளம்புசொல் லற்றலுஞ்
 ௬௦ சுவையுண வொடுக்குந் தவகிலை நெறியு
 மிவைமுத லாய சிவசிய மங்களே
 யிடையறா தியற்றலு முடன்முத லவற்றாற்
 றடையுறா தென்றுந் திடகாத் திரமுத
 லாந்துணை வலியெலாஞ் சார்ந்துநின் னூக்கலும்.
 ௬௧ பிறர்மனை யவரைப் பெற்றதா யேயெனு
 முறுதியு மயலார் நிறையெழிற் பேதையர்
 வலியவந் தணைப்பினு மனநடு நடுங்கி
 விலகினின் றிதஞ்சொலி விலக்கிடுந் தின்மையு
 மெச்செய னைகழினு மென்னுள நின்னடி.
 ௭௦ யிற்சலி யாம வினாருறத் தழீஇக்கொளு
 மத்திற னழுவாச் சுத்தவத் துவித
 நித்தியா னந்த நிறைபெருங் கலவியே
 துய்த்துவாழ் வுறலுமே யத்தநீ யருடிபால்
 வியத்தரு மிவைசிறி தயர்த்துநின் றெப்போ
 ௭௧ தாயினு மிவற்றின்வே ருயொரு பொருளினை
 வேண்டினின் றாற்றினு மாண்டத னிலேசமு
 மருளா தொழிதலும் வேண்டுமிஃ தல்லதூஉ
 மின்னன சிறப்பெலா மெனக்குள தென்றெழுஉ
 நன்னர்முற் றெழுதித்து மன்னகந் தாதிதீக்
 ௮௦ குணஞ்சிறி தெனினுமோர் கணமுமென் பாலுறா
 நலனுமாங் கருடியெந் தலைவநின் னன்பர்கோள்
 வரமிக வருள்புரி மாகத வல்லியோர்

பாங்கா ிருந்தருள் பாம

விங்கோய் மலைமார் திலங்குவண் சுடரே. (அ)

சுடர்முன் றருணயனத் தோன்றல் கருணைக்

கடலே விரிந்தடங்கு கங்கைச்—சடையாய்

முகதமன் வல்லிமண வாளாவென் பார்க்கு

விரகதமன் யாவும் விடும். (அ)

விடங்களை யிங்கோய் விமலனை பாங்கணும்வேறறச்சார்ந்

துடங்களை தேவிமுகதவல்லி யுமைகிரிசை [மறைசொல்

குடங்களை கொங்கையைக் கொண்டருள்வானைக் குல

சடங்களைப்பஞ்சப்பிராமணையன்றியொர்சார்பில்லையே (அ)

கடம்பந்துறை.

சார்வருந் திறத்துச் சீர்பெறுஞ் சிருட்டி

யேர்பெற வியற்று மோர்ொருந் தலைவனு

மிப்படைப் பந்தோ பொய்ப்பவஞ் சத்தை

மெய்ப்படத் தோற்றவி னப்பவஞ் சத்தின்

⑥ வாஞ்சைநீத் துயந்திடற் காஞ்செய லன்றிறன

வோய்ஞ்சுள மிப்பவந் தேய்ஞ்சுய மதித்துன்

கயிலைவந் தையவென் செய்லதி கார

மலமொழிந் திரண்டறு நலனுற வருள்கென

வேண்டிடத் திருவுளம் பூண்டிரு வினைபொப்

க0 பிருண்மல பாகந் திருவருட் பதிவென்

* தமன்—ஈறுபோலி, † அதிகார மலம், உம்மைத் தொகை.

பனமுறை நினக்குறி னனையவி றெழுநற்
கருந்தவ நிபமப் பெருந்தவம் புண்ணிய
பூமியின் மாமிசு தேமலர் கடம்பர்
துறையி லொருங்கி நிறைதவம் புரிதியாங்

௧௫ குன்னுளம் வேட்டாங் கின்னருள்புரிதுமென்
றருளியப் பிரமன் பெரிதுவந் தீண்டுறீஇப்
பொன்னிதோய்ந் தருட்கடம்பின்னிழல் வீற்றிருந்
தருளுநின் பொன்னடி யிருதயத் தமைத்துத்
தேவவாண் டாயிர மோவறப் பெருந்தவம்

௨௦ புரிந்துநின் னருள்பெறு திருந்துமுட் சோர்வுறு
தருந்தவ மேலும் புரிந்திட மனத்திடங்
கொண்டுகா விரிதோய்ந் தெண்டரு கடம்பின்
மாடுற வரலுமுன் றேடுபு பல்லுகம்
விண்பறந் தினேத்துங் கண்படா தறிதமர்

௨௫ யுலகெலாங் கடந்து நிலவுலா நீர்மலிந்
தலகிலா விதழிமா மலர்குலா யவற்றா
லடங்கா வடைந்தார்க் கருள்புரிந் துயர்த்த
லடங்கா *மிடைந்தா ரடக்கி ஓயாடுக்க
விருள்கெடுத் தொளியிரித் திடுஞ்சிவ ஞானமு

௩௦ மிருண்மல வெப்பொழித் தருண்மலர் மோக்க
தாதாவென் பார்க்கரு டாதா தானெனன்
மெய்ப்பெருந் தனித்தலை மைப்பொரு டானென
லாதிக ணோர்பல வேதுவி னெவர்க்குந்

* மிடைந்தார், இரண்டனுருபு சொக்கது.

- தெருட்சியின் விளக்குந் திருச்சடை முடியு
 ௩௫ மொருபா மான்மா ! வெளிர் திருச் சென்னியு
 மும்மல மாதிய முத்தொகை முண்கெடுத்த
 தம்மலர் பசத்துவ மகற்றிச் சிவத்துவ
 மளித்தனே ருணர்த்தாங் கவிர்திரி புண்டர
 மாரந்தொளிர் குடிவைவப் பார்திரு துதலு
 ௪௦ முலகெலாந் தொழவிரிந் திலகுமுச் சுடர்க்கு
 மத்தகு மொளியருண் முத்திருக் கண்களுஞ்
 செந்தமிழ் மணங்கவ ருந்திரு நாசியு
 மருமறை யாவுந் தருதிரு வாயு
 முந்தெழுத் தொளிர் திருத் தந்தபந் திகளு
 ௪௫ மெப்பெருஞ் சுவைகளுங் கைப்பென வெறுக்குமா
 செய்தருந் தனிப்பெருந் தைவிகச் சுவையவாய்
 மெய்தருஞ் சிவாகம விதமிக் கினித்தலா
 லவைதனில் வைத்துச் சுவைதிரு நாவுங்
 குன்றுத லாதியின் றென்றுமோ ரியல்பி
 ௫௦ னருட்கடன் மலர்ந்தொளிர் திருத்தகு நிறைமதி
 தகுமென் னுரைதிரு முகமண் டலமு
 மரியயன் முதற்சுரர் பிரியுயிர் நிதுத்தற்
 கொருமை, மறுத்தி யருடிருக் கண்டமும்
 விரிந்தல மதுதயந் தருந்திருப் புயங்களு
 ௫௫ மஞ்ஞயி லொன்றழைத் துஞ்சிட வார்தான்
 மெப்பெனத் தேற்றுபு கைவுல குக்குறிந்

பாடல் மான்மா. முத்தலமான்.

- பாற்றிநன் றுடனரு னாற்றிருக் காங்களு
மயனரி யுருத்தி ராதிபர் யாவரும்
வியனுல கெவைகளும் விரிந்தவா றெடுங்க
௬௦ வொடுக்கின் றெஞ்சி யொடுக்கமின் றதீதமா
யுலப்பிலா தென்று நிலைப்பொரு டானெனல்
கண்டிடக் காட்டும் வெண்டிரு நீற்றினைப்
பரவப் புனைந்தப் பாலொளி பவளத்
திருவொளி யுடன்கலந் தருமறை புகல்புனி
௬௫ தாத்து விதபதத் தரும்பொருள் விளக்கிப்
போதமுப் புரிநான் மேதகப் புனைந்த
கிளத்தருஞ் செம்ப வளத்திரு மார்பு
மகில புவனமுந் தொகுதிரு வுதரமும்
பொன்னம் பரமுத லென்னவு மரிபிர
௭௦ மாதியர்க் களித்து மேதகு நிராசையே
பெய்ப்பொரு ளுந்தரு மெய்ப்பொரு ளெனவிளக்
கத்தகு வண்சரு மத்திரு வரையு
மாசில் வீணையு மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலு
௭௫ மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதென்
ருசு நீக்குவா கீசநம் வாழ்வு
கண்டன கொண்டொரு வாறு விண்டிட
லன்றி யிற்பெனெ லென்று மெவர்க்கு
மரியவப் பான்மை தெரிதர வருளிய
௮௦ சுருதி யிலக்கணக் குரிய விலக்கியப்

பொருளாய் ஞானக் கிரியா வாப்மை
 தருவடி வாய திருவடி மலரும்
 பெற்றுமா வண்டம் பிறங்குபல் கோடியு.
 முற்றிலா முலையுமை பொற்றிருப் பாகமே
 அந் சார்புற நோக்கருட் பார்வையு மெல்லாந்
 தோன்றமால் விடைமே வேன்றுவந் தருளியவ்
 வயனுளங் களிப்ப நயனநீர் துளிப்பச்
 செயலெழிந் தின்பப். பயனுகார் திருப்ப
 வவனான் முடியினின் றியியாம் புயபதம்

௬௦ வைத்துல வாத வத்து விதச்சுக
 வாழ்வுதந் தருளிய போழ்மதி நதிதிகழ்
 சென்னியெந் தர்ப்புன் னின்னெடு முடியொன்
 றினையே காண்பா னினையா வெழுந்தநாட்
 காட்டா தின்றுகின் வாட்டோய் வடிவெலா

௬௧ முன்னுறக் காட்டுமி தன்னையர் சேயர்தம்
 பருவ முனார்ந்துணத் தருதிறன் போலுமா
 லாதவி ன்யே யறிந்தருள் செயினலா
 னீதருள் கெனயா னிரத்தலெங் கதுவு
 மறிவிளச் சிறியன் குறைதவிர்த் தருள

௬௨ வின்கட னென்பது நிகழ்த்திலேன்
 நென்கடம் பந்துறை திகழ்வாழ் முதலே. (70)

பாழ்முதலே நாயேன் வழித்துணையே. யெஞ்ஞானம்.
 போழ்மதியங் கண்ணிப் புனிதனே—பாழ்மயல்செய்.

மும்மணிக்கோவை.

மிகு

தாப வந்த * மலஞ் சாய்த்தருள்வ துன்பமே
நீப வந்தமல னீ.

(கக).

நீநா னெனலொரீஇச் சுத்தாத் துவித நிலையின்பமே
தானேவரப்பெறுதொண்டர்குற்றேவறலைமிசைக்கொண்
டானு தியற்றுமவ் வாற்றலை யேனு மளித்தருளெம்
மானே ஈடம்பந் துறைவீற்றிருந்தருண்மாதவனே (கஉ).

இரத்தினகிரி.

தவமிகு தவமுற் பவமெலா முழந்த
தூயநன் னெறிச்சிவ நேயருக் கல்லது
சுர்தற் கரும்பெருஞ் சீர்பெற் றுள்ளது
வந்துவந் தேடுத்துவந் திந்தமா நிலத்திடு

ரு முந்துபொன் மலைமுடி யைந்துளொன் றாயுயர்
வெண்ணிரண் டகற்சி நண்ணுமுன் றியோசனைத்
தாயு மரிதென் றசாவா துலகெலாஞ்.

சூழ்ந்துந் தொழுதும் வாழ்ந்திடற் கெளிதாய்
விழ்ந்தநா னணிபுவி யாழ்ந்துநின் றொளிர்வது

க0 சித்தர்கள் சீவன் முத்தர்பன் முனிவ.

ரெத்தகை யோரு நித்திய வாசராய்
லாழ்பெருந் தகையின தூழ்வலி யாற்பெறு

மிந்திரன் முனிசா பந்தவிர்த் துடற்சார்.

வேம்பக முழுது மப்பசு மாக்கி

- கரு யுடற்கண் னெனவோர் தடப்பெய ரளித்த
தச்சு நாசிமுன் வைச்சமு தார்த்தி
வளர்த்துள வேம்பொன் தளப்பருஞ் சிறப்புடன்
கைக்கு மருந்தின் மெய்க்கினி தாக்குமவ்
வுடற்கன் னையரி னுயிர்க் கணையாய
- உ0 கரும்பார் திருமொழிச் சுரும்பார் குழலி
யழுக்கறுத் துயிருய வழுக்குட லாதிதர்
திழுக்கறு மின்பருள் விழுத்தக வுணர்த்தியாங்
கவடிரு முன்னிலைஇத் திவள்பெரு நலத்த
தின்னன வாய வெல்லையில் சீர்த்திகண்
- உரு மன்னு மிரத்தின மலைவாழ் முழுமுதா
லம்மலை யுச்சிமேற் செம்மணிக் கோயிலின்
மேற்றிசை முகனாய் வீற்றிருந் தருளுநீ
யாண்டே யன்புடன் காண்டலே கருத்தாய்
வருவார் தென்றிசை வாயில் வழியே
- ஈ0 வருமா வகுத்தத் திருவா யிலினேர்
வடநிழ லருட்குரு வடிவனா யமர்வது
மபின்னையா யுடன்சார்ந் தருளு மாதேவி
யத்திருக் கோயிற் கணித்தா யதன்கீழ்ப்
பின்னைபோ லமர்ந்தருள் பெற்றியுந் தூக்கிற்
- ஈரு நத்துவ சோபா னத்தொகை தனித்தனி
யெய்த்தினைத் தேறுநர்க் கத்தலை யின்னருட்
செங்கர நீட்டி யிங்குநம் மக்காள்
வம்மினீ ரென்றங் கின்மொழி யருளித்

- சூக்கி யெடுத்துடன் மேக்குற வேற்றித்
 ௪௦ தத்துவா தீதத் தனிப்பா நிற்பதஞ்
 சேர்க்குந் தன்செயல் யார்க்கும் புலப்படப்
 புறத்தும் விளக்குதல் போலப் புவியினின்
 நிம்மலைப் படிநிரை யேறியாங் கிளைக்குநர்
 தம்மைநீர் வருந்தலிர் சமீப மினியென
 ௪௫ நிம்ப நிழற்காற் றும்பெற வருளி
 யாதரித் தணைத்துடன் மேதக வேற்றலு
 மேறியாங் குறுமவர் தேறியின் புறுமா
 நன்றுவந் தனிற்கொலோ வென்றுவந்தழைத்தலிற்
 றென்முக குருபான் புன்முறு வன்னனி
 ௫௦ வின்மலிந் திலங்குமப் பொன்முக மலர்ந்து
 போக்கொளித் தருள்கிவதீக்கைசெய்தைந்தெழுத்
 தருளியின் புறச்செலுத் தொருபெருஞ் செயலும்
 விளக்கலே யன்றிக் கிளத்தவே றுளதோ
 விரத்தின கிரீச விரத்தின விலிங்கத்
 ௫௫ திருத்தகு மேனிச் சிவபரஞ் சுடரே
 சிவர்க ளாய்தற் காவண வேந்
 புரிசெயல் யாவுமவ் வருமையோ ரொன்றே
 நோக்கினு முள்ளந் தீக்கனன் மெழுகா
 புருகியின் பமுதம் பருகுவர் பெரியர்—யரனே
 ௬௦ யன்பறி வொழுக்க மென்பன வாதி
 நன்மையொன் றில்லா வன்மணக் கொடியே
 னிற்குறித் தினாகாக் கற்குறழ்கடையே—னாயினுந்

தாதையைக் கொன்று தாயைப் புணர்ந்தமா
பாதகற் கருளினின் மேதரு மிரக்கற்
சுரு தெரித்தருள் பாமவென் றீமை நோக்கா
தருத்திமுன் னை திருத்தரு நலனெலாங்
குறைபா தளித்தருள் கூட்டுக
கறையார் களத்தெங் கருணைமா கடலே. (கரு)

கடலுடுத்த காசினியோர் காசினிவா ராம
லுடனடுத்துப் போற்றவரு ளும்பன்—விடமடுத்துத்
கண்டன் மணிகெற்பைக் கண்டுதொழார் கைதலைனால்
கண்டன் * செயலிழந்த கான். (கசு)

காண்டன்னினைவா லுருவெளித்தோற்றமுன்கண்மெகிழ்
பூண்டன் புறத்தழுஉங் காலுற்ற மின்றிப் புலர்ந்துநனி
மிண்டுங் கவலுமில் வேயுறழ் தோளியை மேவுகண்டாய்
மாண்டங் கித்தின வெற்பீசபூங்கொன்றைமாலையனே.
(கரு)

ஈங்கோய்.

மாலய னரிமுனோர் சாலமிக் கருந்தவம்
விதியுளி யாற்றிமேற் பதவிபெற் றனாக
உப்பெரும் பதங்கனின் பொற்பதத் தன்புபூண்
டாற்றிய பூசனைப் போற்றினு னீதாய்
நு பேற்றதும் பேரிட ருற்றபோ துன்னை

* தன்செயல்—தனித்தனிச்சென்றியையும்.

- யடுத்துவந் திறைஞ்சி யிடுக்கணித் துய்ந்திடப்
பெறலுமெஞ் ஞான்று மறவியின் றுன்னடிப்
பூசனை நாடொறு நேசனை யாதின்னி
தாற்றியே நின்னருட் பேற்றினை வேண்டி
க0 டிற்றுவிற் றத்தொழி லாற்றுமவ் வாற்றல்
பெற்றிருந் துளுறறு மற்றுனை மறந்திடி
னத்தொழிற் றலைமையு மகன்றிடு மென்பதூர்
தெரிந்துவைத் திருந்து மருந்துனை யாயநின்
வேத்சி வாகம நீதியைக் கடந்தொரோர்
கரு காற்புரி தீச்செயன் மீப்பெரி தாகவு
மதுதிரு வுளங்கொளாக் கதுமென மாற்றியப்
பாதக மொழிந்துயு மாதக வருளுந்
தடப்பெருங் கருணை யுடைப்பர னீயென
துலகெலா முணர்ந்த நிலையதே யடியே
20 னாயினுங் கடையே னாயினும் பிழைப்பாறுத்
தேயருள் புரிவைநீ தாயினு மினியையென்
றுன்னடி யடைந்தே னென்னவை யொன்றுந்
திருவுளங் கொளாம ளருள்கவெம் பெரும
வழுக்குமெய் யீதெனக் களித்தனை யத்தொடர்
2௫ பிழுக்குறு செயலினு மிழுக்கினென் செய்கே
னதுவு நான்படற் பாலவூ முாயினும்
பிழுக்கை வாரியும் பாஸ்கொளும் பெற்றிபோற்
குற்றங்க ணீக்கிக் குணங்கொண் டருளுக
பிழைபுரிந் திடினுந் திருவடிப் பிழையேன்

- 150 வழுக்கிவி ழினுநின் றிருப்பெயர் வழுத்தலே
யல்லதொன் றறியேனருள்வதுன்பரமே—யதனாற்
பெருமவென்வேட்கைமுற் றருளுகென் றிரந்திலே
னானக்கண் பாச முனராப் பாநினை
ஞானக்கண் கொண்டே நாடுகென் றருளிய
- 151 மெய்கண்ட சுருதிக் கைகண்ட வாய்மை
நோக்கியென் ஞான நோக்கினை மூடிய
மாசுருட் படல மோசக நியவ்
வழுக்குநோய் முற்று மற்றொளி திகழ்வா
னெழுக்குமோர் மருந்தெனு முரைத்தகக் கண்
- 152 மென்மையே யிடையறு துற்றுநோக்கிமொ [கொண்
வருள்கவி தொன்றே யமையுமா லண்ணு
லுலகரை வருகென வலைதரு சாகையா
வினிதழைத் திம்மலைத் தனிமுதற் பரமனைக்
கண்ணிகை தொழினுடன் வின்புறும் பவமெலா
- 153 மொருவா வின்பப் பெருவாழ் வுறுவி
ரன்னது பெறுதற் கின்னல்செய் பவஞ்சுத்
தொட்டா திருத்த லுறுதியிப் பழம்போல்
விட்டோய்ந் துய்கென விளம்பிநி தரிசனத்
துதாரணப் காட்டி யுபதே சித்தருள்
- 154 சிவகுர வன்போன் றவிர்திந் திருணி
யருக்கமன் டலந்தோய்ந் தளப்பரும்பெருமைசால்
விருக்கமுன் கொண்டு விளங்கு டாகத
மலைவீற் றிருந்தருள் வாத நாயக

மாகத வல்லி மணை

௫௫ குகத மறையாக் கொண்டசே வகனே. (க௬)

சேவடியே பற்றிச் சிறந்தார் திருக்கட்டத்
தாவடியேன் சார்வா னருளுதியோ—முவடிவ
ஐயுமல னுமீங்கோ யண்ணலே யென்னைமறைத்
தேயுமல னுமறச்சாய்த் தின்று. (க௭)

இன்றென் றிடர்ப்படு வார்சார் புருமை யெனக்களித்தா
யன்றெனுஞ் சுத்தாத் துவிதசித் தாந்த வருணெறியே
நின்றவர் கூட்டம் விடாதுறச் சேர்த்தலு நிற்பாய்
தொன்றரு ளீங்கோய் மாகத வல்லி யுமாதவனே. (க௮)

கடம்பந்துறை.

மாதவ னுந்திப் போதவ னுளம்வேட்
டாங்கருட் பதஞ்சிரத் தமைபவைத் தருளிய
பின்னுமப் பிரமணை முன்னுற நோக்கி
யிங்கொரு தீர்த்த மங்கிமா திரத்துள

௫ ததனைநீ சேரனோத் தாரணம் புரிந்துநா
முற்றிலா முலையுட னுற்றுவிற் றிருந்துவாழ்
சிவாலயத் திருப்பணி தவாதியல் சித்திரைத்
திருவிழா நிதம்புரி தருசிவார்ச் சனைமுதற்
சிவவிய மம்பல திவளுறப் புரிகென்

௧0 றருளியவ் விதமே புரிதரச் செய்ததிப்

- பவஞ்சங் கடந்து நிவந்தொளிர் பெரியரு
முலகுபும் பொருட்டர் நலன்முறை புரிதலே
வேண்டுமென் னுள்ளவா பூண்டுநின் றியற்றுவா
ஏனைதந் தூக்கலே யாகவு மித்திறன்
- கரு பேணிலார் சுற்செவர் மாணுமெய்ஞ் ஞான
முற்றுங்கை வந்தகா வெற்றுரை தந்தறி
வற்றுயர் சிவார்ச்சனை யாதிசெய் யாதிகழந்
துணவுமுற் செயலா லுடல்வளர்த் திதுமாந்
தவ்வுள வறியமாட் டார்தமை மருட்டித்
- 20 திரிவரீன் டவர்க்குந் புரிவதை யெவனோ-வவனோ
வஞ்சித் துண்டுமதி மகிழன்மின் வஞ்சித்த
வெங்கு முளனொரு வண்காண்மென் றஞ்சி
யங்கங் குடேவ தறிவென் றிலக்கிய
செஞ்சொல் வினவாச் செவிடர்நீ மகவா
- 21 யெண்ணிரண்டாண்டுடனிருந்தருள்செயப்பெறும்
பெற்றியான் முழுத்தற வுற்றவெண் காடரு
மியல்பு சனைமுத னியமமா திகளெலா
முடிந்தபின் கொல்கென மொழிந்ததுங் கேளார்
நடையறப் பெருந்துற வுடையவா கீசத்
- ௩0 திருவடி கருமறைப் பொருள்வடி சுருதியி
துண்பதன் முன்மலர் பறித்திட் டுணாதவர்
பிறத்திறர் துறன்று மறப்புரி பாதக
ரென்றரு ளிதுமுத லொன்றுமுய்த்துணா-ரினைய
வெஞ்சுருக் கொடிய வஞ்சகர் திறங்களைஇ

- ௩௫ மேற்கெண் டியற்றுசன் மார்க்க நித்திய
சிவாச்சனை யாநி சிவசிய மங்களே
தவாதபே ரன்பிற் றனரா தீனையா
துடலிற்றுங் காறுந் தொடர்புற வியற்றும்
பெருவாழ் வடியேற் கொருவா தருளுதி
- ௪௦ பகவநீ வடநிசை முகவனா யமர்தலின்
முத்தியொன் றேயலாற் புத்திதா ராய்கொ
லெனப்பரா முகரா யுனைப்பரா வுதலொரீஇ
நீங்குவார் தம்மையு மீங்குநீர் வம்மின்
புத்திசித் திகண்முத லெத்தகு பேறு
- ௪௫ நாமே தருதூநம் வாமேய் முற்றிலா
முலைபூர் வாபி முகத்தளா யமர்த்தந்
நிலைதேற் றிடுமிது மலையா தோர்மி
னென்றங் கேவரையு நின்றண் காமே
னீட்டி யழைத்தென நிமிர்தரு விடைக்கொடி
- ௫௦ சேட்டிகழந் தசைகிருச் செம்பொற் கோயிலின்
வீற்றிருந் தருளும்வெண் ணிற்றொளிமேனியெம்-
தத்துவங் கடந்துள முத்தரா யினுமோர் [பெரும
சிறிதரில் புரியினும் வறிதுறா துன்வாற்
றண்டனைப் படுவரென் றெண்டகு நூல்புக
- ௫௫ ஸத்திற னிதரிச னத்துணர்த் துதற்கே
நின்னில்வே ருகா மன்னிளஞ் சேய்குரு
முகத்தலாற் சிவநூ லகத்துறு பொருளினை
மறைந்துகேட் படுதவ் வறங்கடை யாமென

- விளக்குவா னுமைக்குநீ கிளத்துதா ரகப்பொருண்
 ௬0 மறைந்துகேட் டலுமுறை திறம்பிய செயலிஃ
 தாற்றுநீ முகநீ றேற்றுறு கெனவது
 தீர்தாத் தலமெலாஞ் சார்பொருவாமையி—னவ்வே
 ளீண்டுவிந் தருந்தவம் பூண்டுனை நாடொறு
 மாசனை வறவருள் பூசனை புரியவத்
 ௬௫ தேசனை யுவந்துவந் * தாசனை யிடத்தனா
 யெடுத்தனைத் துச்சிமோந் தடுத்தமு கத்துவம்
 விடுத்தொழிந் தாரருண் மடுத்தனா னோதய
 மப்பொழு த்நைய சிற்பா குமாற்
 குற்றதா விளக்கினா னோதய புரிப்பெயர்
 ௭0 பெற்றிட வருளியப் பிறங்குதண் கடம்பந்
 துறைவீற் றிருந்தரு யே
 கறைவீற் றிருந்தசீ கண்டமா மணியே. (௬௬)
- மணிகண்ட ன்ப வனத்தகண்டன் வாறோர்
 பணிகண்டன் மெய்கண்ட பன்னா—லணிகண்ட
 சைவசித் தாந்த தவர்க்கருளு † நெஞ்சேனை
 வைவசித் தாந்தவிர்த்து நாடு. (௭0)
- நாடுவ தென்று முனையே நவில்வதுன் னுமங்களே
 பாடுவ துன்புகழ் கேட்பதுன் காதை பயில்வதுதொண்
 டேவ தின்றரு னோக்குங் கடம்பை யொருவவிவட்
 கடவ துன்கட : விடுவதாராருட்கொள்கையன்றே. (௭௧)

* ஆசு—விடைவு. † நெஞ்சு அண்மைவிளி.

; சீவது—தாமசிப்பது.

இரத்தினகிரி.

- அன்றே மறைத்த தறிவை யிருண்மல
மென்றே நன்றைந் திடர்ப்படு மெனியேற்
கழுக்குட லாதிக ளளித்து மேன்மேலும்
வழுக்கிவிழ்ந் திடச்செயன் மாபுகொ லையநீ
- ௫ தனுமுத வியதரல் வினைகளெஞ் சாவகை
நுகர்வீத் தருணெறி புகவுய்த் திடற்குரித்
தாஞ்செய லென்றியேல் வாஞ்சைபற் பலவா
யேய்ந்தய னெறிகளிற் பாய்ந்திடா தீர்த்துன்
னருணெறிப் புகுமா புரிதனின் கடனா
- ௧௦ நீயே சுதந்திர னாயேன் பாதந்
திரனெனப் புகனா லுரைபழு தன்றே
யாதவி னீயெனே யாட்டுவித் தாங்கலாற்
பேதையேற் கோர்செய லேதுமின் றென்று
மாட்டுவித் தாலா ரொருவரா டாதா
- ௧௫ ரென்றுயர் சுருதியு மன்றவவ் வாய்மையே
நின்றிலக் கடுமாற் றென்றுதொட் டீர்த்தெனைத்
தன்வயப் படுத்தி மன்வயஞ் செய்மனத்
தின்வலி யளப்பரு நின்வலிக் கெதிர்கொ
லொருகண மேனு மொருவா தென்னுடன்
- ௨௦ முருவியிற் றிருந்தருள் பெருமவென் சொல்கே
னென்னுட னிருந்தருணின்னெ னுழ்வலியையோர்
தன்னமு நோக்கா தின்னல்செய் வதையே

- தன்னொழி லாக்கொளு மென்றனி வன்மன
மின்றுகா றியான்செய் * நன்றிகொன் றந்தோ
௨௫ நின்னரு னெறிநின் றுன்னையே பேணி
யின்னறிந் துய்துமென் றுன்னிறேர் நோக்கி
யின்புறுங் காலெனை வன்புசெய் தவாவுடன்
பசியற வுண்பவ ரசைவுற வலிந்திழுத்
துணவறப் புறஞ்செலுத் திணையறு பதகர்போல்
௩௦ வலிய விழுத்துப் புலனெறி புகுத்தி
நலியுமா புரிதன் பலமுறை பார்த்தும்
வாளா விருத்திகின் னாறா மெனியேன்
யினா தாற்றலுங் கேளாய் கொல்லோ
வெங்குஞ் செவியுடை யங்கண நின்னைச்
௩௫ சகல சீவ தயாநிதி யென்றே
நிகமவா கமமெலாம் பகர்தரு மதனா-னீயோ
வன்கண னல்லைமற் றென்கொல் பிறவெனிற்
றுன்புதுன் புற்றவர்க் கல்லது தோன்று
நாகலி னின்பமே தேகந் யான்படுந்
௪௦ துன்புணர்ந் தியெனச் சோறுமா லெனிலோ
சுருவஞ்ஞ னியது சாற்றவொண் னாதினி
யென்னைச் செயல்து வெனிலது சடமே
நிள்வதி உன்றி நிகழ்வுறு தொழிந்த
பிழவு நினைவலப் பேசொனா நல்லதாய்
௪௫ திருவுணங் கோளினி யொருவுருப் பாதக

* நன்றி—அம்மனம் ஓவியஞ்செய்தல்.

வினையு முண் டேகொலன் றுணையுல் களித்தரு-
கயற்கணி யினை மயற்பெரும் பாதகற் [ள்ளனை
சூய்வகை யருள்வதென் னுரைபென வாண்டினி
தெய்வகை யாங்கணு. மிழைத்தமா பாதகந்

௫௦ தளர்வுறு தலைப்பக் களைகண்வே நின்றி
வீயக் கடவனை நேயத் தடுத்தாநாங்
கூத்தலே யன்றோ காப்பெனத் தக்க
தெனவிடை தந்தளித் தனக னுக்கிய
தடப்பெருங் கருணை யுடைப்பர னீயே

௫௫ யொடுங்கின் றடியேன் படுந்துய ராற்ற
மைவினுரைத் தனன்பொறுத் துய்நெறி காண்பா
னருளுதி காட்டுவித் தாலா ரொருவர்
காணு தாரென மாணார் செந்தமிழ்த்
தெய்வச் சருதி மெய்வைத் திலக்கவிற்

௬௦ கடுவினை புரிந்த கொடிய னாயினு
மெவ்வினை மாற்றி யருள்கின் னருண்முன்
னெவ்வினை யெனினு மிரிபுமக் கணமே
யாதலின் வினைமுழு தகன்றிரண் டற்றுவாழ்
மாதரு பேரின் பேதக நுகர்ந்தாங்

௬௫ கலைவற விருக்குமா வருளுதி சரும்பார்
குழலுமை பாகந் தழுவினெஞ் ஞானறு
மிரத்தின கிரிவீற் றிருந்து

கருத்தநிந் துதவுங் கருணைவா ரிதியே. (௨௨)

வாரம் கழனிக்கும் வந்துதரி சித்தோர்க்கும்
வாரம் பனைக்கு மணிமலையே—நாஞ்சேர்
வேணியார் பாணியார் மெய்யன்பர்க் கீதிறத்தவ்
* வேணியார் பாணியா ளில். (௨௩)

இலம்பக வாணுதல் வண்டார் குழலி யிடத்தமலே
வலம்பக வாங்குங் கரம்புயத் தாய்செம் மணிமலைய
வலம்பக வாவென் மனக்கற் குழைத்துன் னளினபதத்
தலம்பகவாகொளினன்றேயழகுசின்ருண்மலர்க்கே. (௨௪)

ஈங்கோய்.

மலவழுக் கறப்பெறினு யிலகரு ஞாந்துவாழ்
நலனுறற் கருந்தவ மலசகி தர்க்கே
யமையுமஃ தின்றி யமையா தாகவி
ஹைமநிள திடப்பாங் குறற்கருந் தவமும்
௫ மாகதா சலத்திடை வந்திருந் தாற்றிப்
பெற்றன ளென்ப மற்றவ ளபின்னையாய்
நிற்பிரி வில்லாச் சிற்சொரு பினியே
யாகவும் பின்னைபோன் றருந்தவம் புரிந்த
துலகெலா மெவ்வித நலனெலாம் வேண்டினு
௧0 மினிதரு டலைமைத் தனிமுதற் பாமனி
யேயெனும் வாய்மை நேயமுற் றுணரவும்
வேண்வொர் வேண்வெ வின்டுபெற் நிற்புற
லாண்டிண டற்றுவாழ் மாண்டகு பேரின்

* எனி—மாண்கண் று.

- புறவிவைக் குரியது நிறைசிவ தீக்கை
கரு முறைபுரி பூசனைத் திறனுற வியற்று
மருந்தவச் செயலே யாகு மென்றெளி
துணரவும் புரியருட் குணமல்ல வேறென்
னிம்முறை நீயுந் தென்முகத் வளையத்
தெளித்தருள் செய்தனை திளத்தரு மிதனையே
- உ.0 காண்பா ராரெனு மாண்பார் தருதிருச்
செந்தமிழ்ச் சுருதி யுந்தெளித் திலக்கிற
ழிவையெலா முணர்ந்து சின். எவையறு சேவடிக்
கன்பொரு சிறிது மென்புடை மெல்ல
தென்செய் கோவெளி யன்செயல் யாதுமின்
- உ.ரு ருதவி னீயே யனைத்தருள் செயினலான்
மேதக வருமனை வேறெனக் கின்று
லறிவின்மார்ச் சாரத் துறுகுண மிதுவெளிற்
பிறிவிலா வியற்கைப் பேரறி வாதிய
வெண்குணப் பெருந்தகாய் தண்குணத் தயாநிதே
- கூ.0 நீயெனை யெடுத்தருள் வாயென வெளியே
னோதுவ தெவன்யான் பேதைநின் னடியே
னிறைமுன் னடிமைவேண் டிடுமுறை யீதெனு
முறையு மோர்ந்துணர் முதுக்குறை ளில்லை
னடைக்கல நினக்கே யிடைக்கல மல்லே
- கூ.ரு னண்ணு லடைக்கல மரசே யடைக்கலம்
பண்ணுர் மொழிமா கதவல்லி பாகத்
தொருவா வடைக்கல மொருவா வின்பப்

பெருவாழ்வு அதுமா பேதைமையின் கருளுதி
வளரொளி மாகத மலையென வழுத்து

ச(1) மளவில்சீ ரீங்கோ யம்பொன லயத்திற்
பச்சொளி யிலிங்கப் படிவனாய்

முச்சகத் தொழுவீற் றிருந்தருண் முதலே. (உரு)

முதலாவாய் நாரியர்மான் முழுகியிந்நான் காறும்
விதலையுற்றேன் போதுமினி மேற்பொன்—மதலைமதிச்
செஞ்சடையிங் கோய்வாழ் சிவனைநா யேன்புலன்க
ளஞ்சடையிங் கோய்வா னருள். (உசு)

அருளா கான்கு கனெங்குரு வெங்குரு வண்ணலரும்
பொருளார் பதிகநக் கீர்வேண் பாமுதற் போற்றுநகந்த
பெருமான் மாகத வோங்கற் பரமன் பிரசமலர்
மருவார் திருவடிநாயேன்றலையுறவைப்பதென்றே (உஎ)

கடம்பந்துறை.

வைபயிவ் வைபமா வைகென வைத்துவா
னுய்யமற் றங்கமா வுவந்ததி லீவரந்துரீ
யப்புர ரிபுவெனச் செப்பிடச் சென்றுமத்
தலைவர் மூவருக் கலைகில்பே ராருளே

ரு புரித்ததென் பரம விரிந்ததின் கருணைச்
செயல்வகை யினைத்தென வியவுளர் தமக்கு
துனித்துணர் திறத்ததன்றெனத்தெரித்திடற்கோ
தெவ்வினைக் கோலமுந் திவ்விய வாராருட்
பொளவமே தருமெனாஞ் செய்வியோர்த் திடற்கோ

- ௧௦ தெம்மலி தரும்ங் கம்மெலாங் கொண்டுநீ
யம்மலி கருவியொன் றும்மல ணுய்த்திடா
தசித்தனை வனையு நசித்திடப் புரிந்தது
கினைப்புமாத் திரையே யனைத்தையு மியற்றுந்
தனிப்பெரு வீரத் தினைத்தெளித் திடற்கோ
- ௧௫ சிகமா கமத்தலைச் சுகமா வீற்றிருந்
தருள்பெருஞ் சைவத் திருநெறி யுறுதற்
கமைத்தசோ பானமே யாயவே னையநெறி
நின்றவர் மேன்மேற் சென்றுறன் முறையலாற்
சிவரா சாங்கத் தவிர்தனி யரசா
- ௨௦ யெந்யெறி களுக்குமேற் செந்நெறிச் சைவ
நன்னெறி நின்றவர் மன்னதன் கீழ்ப்புகி
லந்நெறி நின்ற நன்னரு மிழந்து
கெடுவரென் பதுதேற் றிடுவது குறித்தோ
வின்ன தின்னவா றியற்றுவை நீயென
- ௨௫ வென்னரு முணர்வரி துன்னருஞ் செயலே
யெச்செயல் செயினுநீ யச்செயல் யாவு
மாரருட் செயலெனுஞ் சீருணர்த் திடற்கே
யாற்றரு நின்மறம் போற்றியென் றேத்தினர்
சிற்றம் பலவநின் சீட்டுறப் பெற்றருள்
- ௩௦ கொற்றங் குடிவாழ் குருசிகா மணிமுதல்
தெவ்வெனப் போந்து முய்வரு ளுனைப்போற்
றந்தை தன்குண மைந்தருக் குண்டெனு
முத்துரை தேற்றியாங் குந்துவெம் படையுடன்

- அன்றுபோர்க் கோல நன்றுகொண் டேகியு
 ௩௫ மிருதிரக குமரகர் திருவருள் புரிந்தாட்
 கொண்டலி திலங்க மண்டுபே ராகுவுஞ்
 சிகண்டிசே வலுமுள் ஞகந்தவா கனங்கொடி
 யாக்கொண் டருளே யாகுமெச் செயலுமென்
 றோர்க்கு தூல்வாய்மை யுணர்த்தின ரணைய
 ௪௦ விருவரு நீயு முருவபே தம்மலாற்
 சொரூபமொன்றேயெனுந்துணிபுசெய்செயலினுந்
 தேற்றமே யாகலின் வீற்றுவிற் றிலங்குமம்
 மூர்த்திகர் நிதியெலா மூர்த்திமான் சொரூபமே
 பார்த்துநின் னுணைவழி பாடுசெய் நாயேற்
 ௪௫ கின்னருள் புரிந்துட னேன்றுகொண் டருளுதி
 யதுபெறற் றுரிமைபெற் கிதுபொழு தின்றெனிற
 கதுமென யான்புரி முதுபெரும் பாதக
 மொன்றொன்று நோக்கி யொறுக்குதி யுன்னை
 யன்றியோர் சாணிலை யகில சரண்ணிய
 ௫௦ மாகா தற் றிரு வடிவுகொண் டெற்ற
 வாநீ ருத் திரு வடிகள்வாய் மலர்ந்தரு
 யே சிவமண மேயினி தென்றுங்
 கமழ்திருப் பதிகத் தமிழமு தொழுக
 வளைதருப் புயத்த னனைமதுப் பிவிறுந்
 ௫௫ கடம்பந் துறைவாழ கண்ணுதால் கொன்றை
 வடம்பந் திகரு மதிநதி வேணிய
 விநிதத் திதாதி டென்பிடை மாணுதந்

- றொழிற்கு முறழ்கயல் விழிப்பெருந் தேவி
வலனிறை தருணமங் கலமணி கந்தரி
௬௦ யருளமு தொழுகுந் தெருணிறை மதிமுகத்
தழுதொடு தேன்கண் டாதிசே ரின்சொற்
குமுதச் செவ்வாய்க் கோல்வளைச் செங்கை
முற்றிலா முலையுமை புற்றுவிற் றிருந்தரு
ளிடப்பா கத்தெம் மிறைவ
௬௧ நடப்பா தச்செந் நளினநா யகனே. (௨௮)

இரத்தினகிரி.

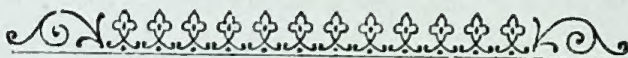
நாதாவா சீசமணி நான்மறைவ டித்தெடுத்த
போதானந் தப்பதிகப் புத்தமிர்தார்—கா தா
மணியசல ஈசேகரநீ வாழ்கெனவோர் சொல்லெண்
குணியசல சேகரநீ கூறு. (௨௯)

நங்கோய்.

கூற்றங் குமைத்த குரைகழற் றுமரைக் கோமுதலே
யேற்றம் பதாகைய வீங்கோ யிறைவ வெனக்களித்தி
சீற்றங் கொளுங்கூற் றெனையணு காத திறமுறுமா
தேற்றம்புரிந்துன்னடிக்கன்புறைக்குந்தருவருளே (௩௦)
புத்தலர்க் கடப்பர் கோயில் பொன்மணி யசல மீங்கோய்
முத்தலம் வாழி முற்றி லாமுலை முதலா மும்மைச்
சத்திகள் வாழி யன்ன சத்தர்கள் வாழி யன்பர்
மெய்த்தவ நீறு சுண்டி. மேதையைந் தெழுத்தும் வாழி.

* சே-இடபம்;

முத்தலநாயக மும்மணிக்கோவை
முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதிதுணை,

திருவீங்கோய்நாதர் பதிகம்.

திருவனரு மீங்கோய்வாழ் சிவனேமெய் யறிவின்புன்
னுருவெனல்சோ மாக்கந்த முணர்த்தாங்குன் மாகதவெற்
பாதனவெற் பிடத்துவலத் தவைநாப்பட் கடம்பர்தளி
மருவவமர் திறந்தலத்தும் வயக்கு, திரு வருண்மாண்போ (க)

பிறவிதொறுஞ் சென்றுலெந்து பெயராத வருந்துவதென்
மறவீனையின் வலியெனினும் வள்ளாளின் னீறமணி
குறைவிலெழுத்தைத்துமுறைகொண்டியலென்வினைவலிக்கோ
ரறைகொடுத்துன்னறைகழலின்பருளுதியீங்கோயண்ணால் (உ)

வினைவலியின் னருள்வலியின் மிக்குள்தா துக்கமுற்றழந்
தினையுமெனை யெடுத்தருளு மிரக்கமின்றோ கண்மணியே
யுனையிரக்க முதலென்ப துணர்த்துமே யீங்கோவி
லனைமரக தாம்பிகைபா லண்ணன்முக் கட்கரும்பே. (ங)

ஈங்கோயின் மாமலைவா டெழந்தாய்நின் னடைக்கலம்யான்
ஈங்கோய்வின் றினைந்தலையிவ் வேழையிட ரிரித்தருள்வாய்
தேங்கோதை மாகதத்தாய் திருப்பாகா விதழியளித்
தேங்கோதை வேணியனே திகழ்த்தருவின் மாகதமே. (ச)

மாகதமக மலைக்கொழுந்தாய் வளர்த்துலகெ லாந்தேற்றும்
வரதமர கதவல்லி மணவாள விமாசலையின்
னுருமுழுதுங் கவர்ந்தனளே யோநினது சிவலிங்கத்
திருவருவ மாகதமே திகழ்தரவீற் றிருப்பதென்னே. (ஞ)

சேயரெலார் தாயரிடஞ் சென்றெளிதிற் றங்குறைசொற்
 ருயபயன் கோடலுல காசரணை யாதலினின்
 றாயசிவ லிங்கவுருத் ஓராமர கதமாயீங்
 கோயமர்தி யோர்நருள் கூறுவதென் குணக்குன்றே. (௬)

காலையினிற் கடம்பர்தளிக் கண்ணுதலைப் பணிந்துச்சி
 வேலையிரத் தினகிரியின் விழைந்திறைஞ்சிக் குறுமுனியின்
 மாலையினிற் றெழுக்கதவ மறைத்தலினீ யாய்வணங்கற்
 பாலையெனு மீங்கோயெம் பரினருள் பகர்வெளிதே. (௭)

என்செய்கே நென்றுபுறத் திறைஞ்சகுறு முனிக்கருளி
 நின்செய்கை யீதுவாகி னீகொண்ட வருமாறி
 நன்செய்நதி படிந்தியாய் நண்ணிவணங் கென்றருளு
 முன்செய்கை யீங்கோயி லுமாபதியிங் குரைப்பெளிதே. (௮)

சத்திசிவ மிரண்டுருவச் சார்பினிற் ற் வரூயும்
 புத்தலர்மா மணம்போலப் பொருளொன்றே யென்னேரோர்
 வித்திடவோ மாகதத்தாய் மேனியுநின் மேனியுமோர்
 சுத்தமர கதவொளியே துலக்கினையிங் கோயச்சுடரே. (௯)

நீறுமணி யைத்தெழுத்து நேசசிவ பூசைமுதற்
 கூறுநிய மங்கண்முறை கொண்டிளமை தொடுத்திந்நான்
 காறுநின் தருள்விழைத்தேன் கையனெனு முய்யுநிலை
 வேறிலையிங் கோய்விமல வினைதழுத்திங் கெனையருளாய். (௧௦)

அறிவொழுக்க நிறைகல்வி யாதியிலேன் பாதகன்யான்
 கறையொழித்த பேரியர்செயல் கண்டெனநின் புகாதி
 முறையியற்று மெனக்கவையம் முதியர்செய லாய்முற்றக்
 குறைவகற்றி யருளாயிங் கோயமரோம் பெருமானே. (௧௧)

திருவீங்கோய்நாதர் பதிகம்

முதல்பெற்றது.

உ பிழை திருத்தம்.

முத்தலநாயக மும்மணிக் கோவை.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
15	10	20	மோக்க	மோக்கமுந்
17	“	22	யிற்தெனெ	யிற்தென
23	16	6	துளுறறலு	துளுற்றலு
24	„	8	மோசகநீயவ்	மோசகனீயவ்
27	19	11	முற்றிலா	முற்றிலா

திருவீங்கோய் நாதர்பதிகம்.

2	9	2	யென்னேரோர்	யென்னேரோர்
---	---	---	------------	------------

